

**МІНІСТЕРСТВО СОЦІАЛЬНОЇ ПОЛІТИКИ УКРАЇНИ
ІНСТИТУТ ПІДГОТОВКИ КАДРІВ
ДЕРЖАВНОЇ СЛУЖБИ ЗАЙНЯТОСТІ УКРАЇНИ**

Кафедра іноземних мов та міжкультурних комунікацій

Затверджено
Голова приймальної комісії

**ПРОГРАМА ВСТУПНОГО ВИПРОБУВАННЯ
З УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ І ЛІТЕРАТУРИ**

для абітурієнтів, які вступають на навчання для здобуття
освітнього ступеня бакалавра за спеціальностями:
051 Економіка, 053 Психологія, 073 Менеджмент

Київ – 2020

Програма випробування з української мови і літератури для абітурієнтів, які вступають на навчання для здобуття освітнього ступеня бакалавра за спеціальностями: 051 Економіка, 053 Психологія, 073 Менеджмент

*Схвалено Вченою радою Інституту підготовки кадрів
державної служби зайнятості України,
протокол № 4 (156) від 22.04.202.*

Розробник програми:

Малиш М.М., кандидат філологічних наук, доцент, доцент кафедри іноземних мов та міжкультурних комунікацій Інституту підготовки кадрів державної служби зайнятості України.

Малиш М.М. Програма випробування з української мови і літератури для абітурієнтів, які вступають на навчання для здобуття освітнього ступеня бакалавра за спеціальностями: 051 Економіка, 053 Психологія, 073 Менеджмент. К.: ІПК ДСЗУ, 2020. 23 с.

Програма схвалена на засіданні кафедри іноземних мов та міжкультурних комунікацій, протокол № ____ від _____.

Завідувач кафедри іноземних мов та міжкультурних комунікацій _____ І.В. Тимощук

Погоджено

Відповідальний секретар
приймальної комісії _____

© Інститут підготовки кадрів
державної служби зайнятості
України (ІПК ДСЗУ), 2020

ЗМІСТ

Вступ	3
Мета і завдання вступного випробування	3
Основні вимоги до вмінь та навичок абітурієнта	3
Критерії і нормативи оцінювання	4
Програма вступного випробування	5
Зразки тестових завдань	21
Список рекомендованої літератури	22

ВСТУП

Програму вступного випробування з української мови та літератури розроблено з урахуванням вимог програми зовнішнього незалежного оцінювання якості знань учнів з української мови та літератури у 2020 році, охоплюється зміст розділів шкільної програми з української мови та літератури, подаються перелік основних вмінь і навичок, критерії й нормативи оцінювання вступного випробування.

МЕТА І ЗАВДАННЯ ВСТУПНОГО ВИПРОБУВАННЯ

Мета випробування – з'ясувати рівень теоретичних знань, практичних умінь і навичок, необхідних для опанування нормативних дисциплін.

Завдання випробування – оцінити знання та вміння абітурієнтів з:

- фонетики та графіки;
- лексикології й фразеології;
- будови слова та морфології;
- синтаксису;
- усної народної творчості;
- давньої української літератури;
- літератури ХІХ-ХХІ століть;
- творів українських письменників-емігрантів;
- сучасного літературного процесу.

ОСНОВНІ ВИМОГИ ДО ВМІНЬ ТА НАВИЧОК АБІТУРІЄНТА

- знання правил уживання м'якого знака й апострофа;
- розуміння та вміння пояснити вживання великої букви у власних назвах; написання російських власних назв українською мовою;
- вміння пояснити правопис префіксів пре-, при-, прі-, з-, с-, роз-, без-;
- знання частин мови, їх граматичних ознак, уміння

відмінювати частини мови;

- знання особливостей називного та кличного відмінків, уміння їх зіставляти;
- розуміння особливостей відмінювання іменників II відміни чоловічого роду в родовому відмінку;
- правильність відмінювання прізвищ, імен та імен по батькові;
- знання основних теоретико-літературних понять (художній образ, прототип, тема, ідея, мотив художнього твору, проблематика та конфлікт у художньому творі, сюжет і композиція літературного твору, позасюжетні елементи);
- розрізнення видів і жанрів творчості;
- знання періодизації української літератури, творчості її видатних представників.

КРИТЕРІЇ І НОРМАТИВИ ОЦІНЮВАННЯ

Випробування складається з трьох частин.

Перша частина містить 33 завдання з української мови, друга – 24 завдання з української літератури, третя – передбачає складання власного тексту за тематикою майбутньої спеціальності (орієнтовний обсяг – 1 сторінка: 200-250 слів).

***Важливо!** Текст обсягом до 100 слів екзаменатори не перевірятимуть.*

Неправильно позначені та підчищені відповіді у бланку відповідей вважатимуться помилкою. Результат залежатиме від загальної кількості правильних відповідей, зазначених у бланку, та якості написання власного висловлення.

Загальна кількість завдань – 58.

Правила виконання зазначені перед завданнями кожної нової форми.

Час виконання – **180** хвилин.

Кожне завдання першої та другої частин оцінюється у 3 бали.

Третя частина оцінюється у 20 балів.

Зокрема, враховуватимуться підготовка з професійної тематики, володіння сучасною проблематикою і термінологією, логічність, послідовність викладу, аргументованість висновків, уміння ілюструвати думки прикладами (як із професійної галузі, так і сфер літератури, мистецтва), практичне застосування знань з орфографії, лексики, граматики, стилістики, пунктуації.

Максимальна кількість балів – 200.

Мінімальна кількість балів – 100.

ПРОГРАМА ВСТУПНОГО ВИПРОБУВАННЯ

Українська мова

Назва розділу	Зміст мовного матеріалу	Вимоги до рівня загальноосвітньої підготовки учнів
1. Фонетика. Графіка. Орфоепія. Орфографія	Алфавіт. Наголос. Основні випадки уподібнення приголосних звуків. Спрощення в групах приголосних. Основні випадки чергування у-в, і-й. Правопис літер, що позначають ненаголошені голосні [е], [и], [о] в коренях слів. Сполучення йо,ьо. Правила вживання м'якого знака. Правила вживання апострофа. Подвоєння букв на позначення подовжених м'яких приголосних і збігу однакових приголосних звуків. Правопис префіксів і суфіксів. Найпоширеніші випадки чергування приголосних звуків. Правопис великої літери.	Абітурієнт повинен уміти: Розташовувати слова за алфавітом; розпізнавати явища уподібнення й спрощення приголосних звуків, основні випадки чергування голосних і приголосних звуків, чергування у-в, і-й. Наголошувати слова відповідно до орфоепічних норм. Розпізнавати вивчені орфограми; правильно писати слова з вивченими орфограмами, знаходити й виправляти

	<p>прикметників. Правопис н та нн у прикметниках і дієприкметниках, не з різними частинами мови Лапки у власних назвах. Написання слів іншомовного походження. Основні правила переносу слів з рядка в рядок. Написання складних слів разом і через дефіс. Правопис складноскорочених слів. Правопис відмінкових закінчень іменників, прикметників. Правопис н та нн у прикметниках і дієприкметниках, не з різними частинами мови</p>	<p>орфографічні помилки на вивчені правила</p>
<p>2. Лексикологія. Фразеологія</p>	<p>Лексичне значення слова. Багатозначні й однозначні слова. Пряме та переносне значення слова. Омоніми. Синоніми. Антоніми. Пароніми. Лексика української мови за походженням. Власне українська лексика. Лексичні запозичення з інших мов. Загальноживані слова. Професійна, діалектна, розмовна лексика. Терміни. Застарілі й нові слова (неологізми). Нейтральна й емоційно забарвлена лексика. Поняття про фразеологізми</p>	<p>Пояснювати лексичні значення слів; добирати до слів синоніми й антоніми та використовувати їх у мовленні; уживати слова в переносному значенні. Знаходити в тексті й доречно використовувати в мовленні вивчені групи слів; пояснювати значення фразеологізмів, правильно й комунікативно доцільно</p>

		використовувати їх у мовленні
3. Будова слова. Словотвір	Будова слова. Спільнокореневі слова й форми того самого слова	Відділяти закінчення слів від основи, членувати основу на значущі частини, розрізняти форми слова й спільнокореневі слова, правильно вживати їх у мовленні
4. Морфологія 4.1. Іменник	Іменник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Іменники власні та загальні, істоти й неістоти. Рід іменників: чоловічий, жіночий, середній. Число іменників. Відмінювання іменників. Невідмінювані іменники в українській мові. Написання й відмінювання чоловічих і жіночих імен по батькові. Кличний відмінок (у власних чоловічих та жіночих іменах)	Розпізнавати іменники; визначати належність іменників до певної групи за їхнім лексичним значенням, уживаністю в мовленні; правильно відмінювати іменники, відрізняти правильні форми іменників від помилкових; використовувати іменники в мовленні, послуговуючись їхніми виражальними можливостям
4.2. Прикметник	Прикметник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Відмінювання прикметників. Ступені порівняння якісних прикметників: вищий і найвищий, способи їх	Розпізнавати й відмінювати прикметники; утворювати форми ступенів порівняння якісних прикметників, повні й короткі форми якісних

	творення (проста й складена форми). Зміни приголосних при творенні ступенів порівняння прикметників	прикметників; відмінювати прикметники; відрізнати правильні форми прикметників від помилкових
4.3. Числівник	Числівник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Типи відмінювання кількісних числівників. Порядкові числівники, особливості їх відмінювання. Особливості правопису числівників. Узгодження числівників з іменниками. Уживання числівників для позначення часу й дат	Розпізнавати й відмінювати числівники; відрізнати правильні форми числівників від помилкових; добирати потрібні форми числівників і використовувати їх у мовленні; визначати сполучуваність числівників з іменниками; правильно утворювати форми числівників для позначення часу й дат
4.4. Займенник	Займенник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Відмінювання займенників. Творення й правопис неозначених і заперечних займенників	Розпізнавати й відмінювати займенники; відрізнати правильні форми займенників від помилкових, правильно добирати потрібні форми займенників і використовувати їх у мовленні, правильно утворювати й писати неозначені й заперечні займенники
4.5. Дієслово	Дієслово як частина мови:	Розпізнавати

	<p>значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Форми дієслова: дієвідмінювані, відмінювані (дієприкметник) і незмінні (інфінітив, дієприслівник, форми на -но, -то). Безособові дієслова. Способи дієслова: дійсний, умовний, наказовий. Творення форм умовного та наказового способів дієслів. Особові закінчення дієслів I та II дієвідміни. Чергування приголосних в особових формах дієслів теперішнього та майбутнього часу. Дієприкметник як особлива форма дієслова: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Активні та пасивні дієприкметники. Творення активних і пасивних дієприкметників теперішнього й минулого часу. Дієприкметниковий зворот. Безособові форми на -но, -то. Дієприслівник як особлива форма дієслова: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Дієприслівниковий зворот</p>	<p>дієслова, особливі форми дієслова, безособові дієслова; визначати і часи й способи дієслів; використовувати один час і спосіб у значенні іншого; відрізнити правильні форми дієслів від помилкових; правильно писати особові закінчення дієслів. Розпізнавати дієприкметники (зокрема, відрізнити їх від дієприслівників), визначати їхнє загальне значення, синтаксичну роль; відрізнити правильні форми дієприкметників від помилкових; добирати й комунікативно доцільно використовувати дієприкметники та дієприкметникові звороти в мовленні. Розпізнавати дієприслівники, їхнє загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксичну роль; відрізнити правильні</p>
--	--	--

		форми дієприслівників від помилкових; правильно будувати речення з дієприкметниками й дієприслівниками
4.6. Прислівник	Прислівник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Ступені порівняння прислівників: вищий і найвищий. Зміни приголосних при творенні прислівників вищого та найвищого ступенів. Правопис прислівників на -о, -е, утворених від прикметників і дієприкметників. Написання разом, окремо й через дефіс прислівників і сполучень прислівникового типу	Розпізнавати прислівник, визначати їхнє загальне значення, синтаксичну роль, ступені порівняння прислівників; відрізнати правильні форми прислівників від помилкових; добирати й комунікативно доцільно використовувати прислівники в мовленні
4.7. Службові частини мови	Прийменник як службова частина мови. Зв'язок прийменника з непрямыми відмінками іменника. Правопис прийменників. Сполучник як службова частина мови. Групи сполучників за значенням і синтаксичною роллю: сурядні й підрядні. Групи сполучників за вживанням (одиничні, парні, повторювані) та за будовою (прості, складні, складені). Правопис	Розпізнавати прийменники, визначати їхні морфологічні ознаки; правильно й комунікативно доцільно використовувати прийменники в мовленні. Розпізнавати сполучники, визначати групи сполучників за значенням і синтаксичною

	сполучників. Розрізнення сполучників та інших співзвучних частин мови. Частка як службова частина мови. Правопис часток	роллю, за вживанням і будовою; відрізнати сполучники від інших співзвучних частин мови; правильно й комунікативно доцільно використовувати сполучники в мовленні. Розпізнавати частки; правильно писати частки
4.8. Вигук	Вигук як частина мови. Правопис вигуків	Розпізнавати вигуки й правильно їх писати
5. Синтаксис 5.1. Словосполучення	Словосполучення й речення як основні одиниці синтаксису. Підрядний і сурядний зв'язок між словами й частинами складного речення	Розрізнати словосполучення й речення, сурядний і підрядний зв'язок між словами й частинами складного речення
5.2. Речення	Речення як основна синтаксична одиниця. Граматична основа речення. Порядок слів у реченні. Види речень за метою висловлювання (розповідні, питальні й спонукальні); за емоційним забарвленням (окличні й неокличні); за будовою (прості й складні); за складом граматичної основи (двоскладні й односкладні); за наявністю чи відсутністю другорядних членів	Розрізнати речення різних видів: за метою висловлювання, за емоційним забарвленням, за складом граматичної основи, за наявністю чи відсутністю другорядних членів, за наявністю необхідних членів речення, за будовою, за наявністю чи відсутністю однорідних членів

	(непоширені й поширені); за наявністю необхідних членів речення (повні й неповні); за наявністю чи відсутністю ускладнювальних засобів (однорідних членів речення, вставних слів, словосполучень, речень, відокремлених членів речення, звертань)	речення, вставних слів, словосполучень, речень, відокремлених членів речення, звертань
5.2.1. Просте двоскладне речення	Підмет і присудок як головні члени двоскладного речення. Зв'язок між підметом і присудком	Визначати структуру простого двоскладного речення, особливості узгодження присудка з підметом; правильно й комунікативно доцільно використовувати прості речення
5.2.2. Другорядні члени речення у двоскладному й односкладному реченні	Означення. Прикладка як різновид означення. Додаток. Обставина. Порівняльний зворот	Розпізнавати види другорядних членів; правильно й комунікативно доцільно використовувати виражальні можливості другорядних членів речення в мовленні; правильно розставляти розділові знаки при непоширеній прикладці
5.2.3. Односкладні речення	Граматична основа односкладного речення. Типи односкладних речень	Розпізнавати типи односкладних речень, визначати

	за способом вираження та значенням головного члена: односкладні речення з головним членом у формі присудка (означено-особові, неозначено-особові, узагальнено-особові, безособові) та односкладні речення з головним членом у формі підмета (називні)	особливості кожного з типів; правильно й комунікативно доцільно використовувати виражальні можливості односкладних речень у власному мовленні
5.2.4. Просте ускладнене речення	Речення з однорідними членами. Узагальнювальні слова в реченнях з однорідними членами. Речення зі звертанням. Речення зі вставними словами, словосполученнями, реченнями, їх значення. Речення з відокремленими членами. Відокремлені означення, прикладки - непоширені й поширені. Відокремлені додатки, обставини. Відокремлені уточнювальні члени речення. Розділові знаки в ускладненому реченні	Розпізнавати просте речення з однорідними членами, звертаннями, вставними словами, словосполученнями, реченнями, відокремленими членами (означеннями, прикладками, додатками обставинами), зокрема уточнювальними, та правильно й доцільно використовувати виражальні можливості таких речень у мовленні; правильно розставляти розділові знаки в них
5.2.5 а Складносурядне речення	Єднальні, протиставні й розділові сполучники в складносурядному реченні.	Розпізнавати складносурядні речення, визначати

	<p>Змістові зв'язки між частинами складносурядного речення. Розділові знаки в складносурядному реченні</p>	<p>змістові зв'язки між частинами складносурядного речення; комунікативно доцільно використовувати його виражальні можливості в мовленні; правильно розставляти розділові знаки в складносурядному реченні</p>
<p>5.2.5 б Складнопідрядне речення</p>	<p>Складнопідрядне речення, його будова. Головна й підрядна частини. Підрядні сполучники й сполучні слова як засоби зв'язку в складнопідрядному реченні. Основні види підрядних речень: означальні, з'ясувальні, обставинні (місця, часу, способу дії та ступеня, порівняльні, причини, наслідкові, мети, умови, допустові). Складнопідрядні речення з кількома підрядними, розділові знаки в них</p>	<p>Розпізнавати складнопідрядні речення, визначати їхню будову, зокрема складнопідрядних речень з кількома підрядними, відображати її в схемі складнопідрядного речення; визначати основні види підрядних речень, типи складнопідрядних речень за характером зв'язку між частинами. Правильно й комунікативно доцільно використовувати виражальні можливості складнопідрядних речень різних типів у</p>

		процесі спілкування; правильно розставляти розділові знаки в складнопідрядному реченні
5.2.5 в Безсполучникове складне речення	Безсполучникове складне речення. Розділові знаки в безсполучниковому складному реченні.	Розпізнавати безсполучникові складні речення; правильно й комунікативно доцільно використовувати виражальні можливості безсполучникових складних речень у мовленні; правильно розставляти розділові знаки в них
5.2.5 г Складне речення з різними видами сполучникового й безсполучникового зв'язку	Складне речення з різними видами сполучникового й безсполучникового зв'язку, розділові знаки в ньому	Правильно й комунікативно доцільно використовувати виражальні можливості речень цього типу в мовленні; правильно розставляти розділові знаки в них
5.3. Способи відтворення чужого мовлення	Пряма й непряма мова. Заміна прямої мови непрямою. Цитата як різновид прямої мови. Діалог. Розділові знаки в конструкціях із прямою мовою, цитатою та діалогом	Замінювати пряму мову непрямою; правильно й доцільно використовувати в тексті пряму мову й цитати; правильно вживати розділові знаки в конструкціях із прямою мовою,

		цитатою та діалогом
6. Стилїстика	Стилї мовлення (розмовний, науковий, художнїй, офїційно-дїловий, публїцистичний), їх основнї ознаки, функцї	Розпїзнавати стилї мовлення, визначати особливостї кожного з них; користуватися рїзноманїтними виражальними засобами української мови для оптимального досягнення мети спїлкування
7. Розвиток мовлення	Види мовленнєвої дїяльностї; адресант і адресат мовлення; монологїчне й дїалогїчне мовлення; усне й писемне мовлення. Тема й основна думка висловлення. Вимоги до мовлення (змістовнїсть, логїчна послїдовнїсть, багатство, точнїсть, виразнїсть, доречнїсть, правильнїсть). Основнї ознаки тексту: зв'язнїсть, комунїкативнїсть, членованїсть, інформативнїсть. Зміст і будова тексту, подїл тексту на абзаци, мїкротеми. Способи зв'язку речень у тексті. Тексти рїзних стилїв, типїв, жанрїв мовлення	Усвідомлювати й диференцїювати в тексті головне та другорядне. Критично оцїнювати прочитане. Аналізувати тексти рїзних стилїв, типїв і жанрїв. Будувати письмове висловлення, логїчно викладаючи зміст, пїдпорядковуючи його темї й основнїй думцї, задуму, вибраному стилю та типу мовлення, досягати визначеної комунїкативної мети. Умїти формулювати, добирати доречнї аргументи й приклади, робити висновок, висловлювати власну позицїю, свїй погляд на ситуацїю чи обставини;

		правильно структурувати текст, використовуючи відповідні мовленнєві звороти. Знаходити й виправляти похибки та помилки в змісті, будові й мовному оформленні власних висловлень
--	--	---

Українська література

Назва розділу	Зміст літературного матеріалу	Вимоги до рівня загальноосвітньої підготовки учнів
1. Усна народна творчість	Загальна характеристика календарно-обрядових, суспільно-побутових і родинно-побутових пісень Пісні Марусі Чурай. «Віють вітри», «За світ встали козаченьки» Історичні пісні. «Ой Морозе, Морозенку», «Чи не той то хміль...» Тематика, образи, зміст народних дум і балад. «Дума про Марусю Богуславку». Балада «Ой летіла стріла»	Аналізувати літературний твір чи його уривок; розрізняти види й жанри усної творчості; розрізняти різновиди календарно-обрядових пісень; аналізувати зміст, образи, настрої суспільно- побутових і родинно-побутових пісень; визначати провідні мотиви історичних пісень, характеризувати образи героїв – історичних осіб; визначати тематику й художні особливості балад і дум, пісень Марусі Чурай; виділяти у фольклорних творах анафори, рефрени,

		постійні епітети, персоніфікацію, символи, гіперболу, визначати їхню художню роль
2. Давня українська література	«Повість минулих літ» (уривки про заснування Києва, про помсту княгині Ольги) «Слово про похід Ігорів» Григорій Сковорода. «De libertate», «Всякому місту — звичай і права», «Бджола та Шершень», афоризми	знати основні теоретико-літературні поняття: художній образ; прототип; тема, ідея, мотив художнього твору; проблематика та конфлікт у художньому творі; композиція художнього твору: сюжет, позасюжетні елементи; знати й уміти визначати в літературному творі тропи: епітет, порівняння, метафору, алегорію, гіперболу
3. Література кінця XVIII-початку XX ст.	Іван Котляревський «Енеїда», «Наталка Полтавка»; Г. Квітка-Основ'яненко «Маруся»; Тарас Шевченко «Катерина», «Гайдамаки», «Кавказ», «Сон (У всякого своя доля...)», «І мертвим, і живим, і ненародженим...», «Заповіт»; Пантелеймон Куліш «Чорна рада»; Іван Нечуй-Левицький «Кайдашева сім'я»; Панас Мирний «Хіба ревуть воли, як ясла повні?»; Іван Карпенко-Карий «Мартин Боруля»; Іван	знати основні теоретико-літературні поняття: сентименталізм, романтизм, реалізм, їхні ознаки; епос та його жанри (новела, оповідання, повість, роман, різновиди повісті та роману); лірика, її тематичні різновиди та жанри (сонет, гімн, послання, поема); драма та її жанри (комедія, трагедія, трагікомедія, власне драма, драма-феєрія); види комічного: гумор, іронія, сатира, сарказм, гротеск, бурлеск, травестія

	Франко «Гімн», «Чого являється мені у сні?..», «Мойсей»	
4. Література XX ст.	<p>Михайло Коцюбинський «Тіні забутих предків», «Intermezzo»; Ольга Кобилянська «Земля»; Леся Українка «Contra spem spero!», «Лісова пісня»; Микола Вороний «Блакитна Панна»; Олександр Олесь «Чари ночі», «О слово рідне! Орле скутий!..»; Павло Тичина «О, панно Інно...», «Пам'яті тридцяти», «Ви знаєте, як липа шелестить...»; Максим Рильський «Молюсь і вірю. Вітер грас...»; Микола Зеров «Київ - традиція»; Микола Хвильовий «Я (Романтика)»; Юрій Яновський «Дитинство»; Володимир Сосюра «Любіть Україну!»; Валер'ян Підмогильний «Місто»; Остап Вишня «Моя автобіографія», «Сом»; Микола Куліш «Мина Мазайло»; Богдан-Ігор Антонич «Різдво»; Олександр Довженко «Україна в огні», «Зачарована Десна»; Андрій Малишко «Пісня про рушник»; Василь Симоненко «Ти</p>	<p>визначати місце й роль митця в літературному процесі; знати основні теоретико-літературні поняття: український модернізм і його особливості; модерністські напрями й течії: імпресіонізм, неоромантизм, символізм, експресіонізм; знати основні теоретико-літературні поняття: поетичний синтаксис (інверсія, тавтологія, антитеза, анафора, паралелізм); риторичні звертання й запитання; алітерація, асонанс; різновиди роману (роман у новелах, роман у віршах); кіноповість; усмішка; уміти пояснювати поняття «розстріляне відродження»</p>

	знаєш, що ти - людина...», «Задивляюся у твої зіниці...»; Олесь Гончар «Залізний острів»; Григор Тютюнник «Три зозулі з поклоном»; Василь Стус «Як добре те, що смерті не боюся я», «О земле втрачена, явися!..»; Іван Драч «Балада про соняшник»; Ліна Костенко «Страшні слова, коли вони мовчать», «Українське альфреско», «Маруся Чурай»	
5. Твори українських письменників - емігрантів	Іван Багряний «Тигролови» Євген Маланюк «Стилет чи стилос?»	орієнтуватися у творчості українських письменників- емігрантів; знати особливості пригодницького роману
6. Сучасний літературний процес	Загальний огляд, основні тенденції. Постмодернізм як літературне явище	орієнтуватися в основних тенденціях розвитку сучасної літератури; визначати найхарактерніші ознаки постмодернізму

ЗРАЗКИ ТЕСТОВИХ ЗАВДАНЬ

Частина 1 Українська мова

З чотирьох варіантів відповіді – лише один правильний. Виберіть його, позначте його в бланку.

Спрощення в групах приголосних позначається на письмі в усіх словах рядка:

- А сер..це, щас..ливий, форпос..ний
- Б вартіс..ний, совіс..ливий, тиж..невий
- В облас..ний, президен..ський, якіс..ний
- Г кількіс..ний, хвас..ливий, проїз..ний

До кожного з чотирьох рядків інформації, позначених цифрами, доберіть один правильний, на Вашу думку, варіант, позначений буквою.

Установіть відповідність між фразеологізмом та його значенням:

<u>Фразеологізм</u>	<u>Значення</u>
1. Хоч греблю гати	А Насміхатися
2. Підняти на глум	Б Багато
3. Умивати руки	В Дбати про чистоту
4. Не спускати очей	Г Уникати відповідальності
	Д Стежити за кимось

Частина 2 Українська література

З п'яти варіантів відповіді – лише один правильний. Виберіть його, позначте в бланку.

Ну, як-таки щоб воля – та пропала? Се так колись і вітер пропаде! – дивується персонаж «Лісової пісні»:

- А Лісовик
- Б Мавка
- В дядько Лев

Г Перелесник
Д Лукаш

До кожного з чотирьох рядків інформації, позначених цифрами, доберіть один правильний, на Вашу думку, варіант, позначений буквою.

Поєднайте епізод твору з його назвою.

<u>Епізод твору</u>	<u>Назва твору</u>
1. Герой розповідає про відвідання театру в Харкові	А «Маруся»
2. Конфедерати вбивають титаря, забирають дочку	Б «Гайдамаки»
3. Героїня знайомиться з Василем на весіллі	В «Мартин Боруля»
4. Батько виряджає сина служити до земського суду	Г «Наталка Полтавка»
	Д «Хіба ревуть воли, як ясла повні?»

СПИСОК РЕКОМЕНДОВАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Авраменко Олександр. Українська мова (рівень стандарту). Підручник для 10 класу закладів загальної середньої освіти. К.: Грамота, 2019.
2. Авраменко Олександр. Українська мова (рівень стандарту). Підручник для 11 класу закладів загальної середньої освіти. К.: Грамота, 2019.
3. Авраменко Олександр, Тищенко Оксана. Українська мова. Правопис у таблицях, тестові завдання. К.: Книголав, 2018.
4. Бернадська Н.І. Українська література ХХ століття. К., 2005.
5. Дияк О.В., Прудка В.М. Українська мова. Довідник для абітурієнтів та школярів.- К.: Літера ЛТД, 2011.
6. Заболотний О. В. Українська мова і література. Повний курс підготовки до ЗНО. К.: Літера ЛТД, 2019.
7. Зеров М. Українське письменство. К: Основи, 2002.

8. Івченко А. Тлумачний словник української мови. Харків, 2003.
9. Козачук Г.О. Українська мова. Практикум. К. : Вища школа, 2008.
10. Козачук Г.О. Українська мова для абітурієнтів: навч. посіб. К. : Вища школа, 2007.
11. Культура мовлення: особливості, завдання, цікавинки: навчальний посібник. Львів: вид-во Львів. політехніки, 2017. – 236 с.
12. Літературознавчий словник–довідник / За ред. Р.Т.Гром'яка, Ю.І. Коваліва, В. І. Теремка. К.: Академія, 2007.
13. Лексикон загального та порівняльного літературознавства. Чернівці, 2001.
14. Мацько Л.І., Мацько О.М., Сидоренко О.М. Українська мова. Тексти для диктантів. Донецьк, 2003.
15. Мовна норма: пошук істини: навч. посіб. Івано-Франківськ: Місто НВ, 2017. 256 с.
16. Орфографічний словник української мови. К.: Довіра, 1994.
17. Словник-довідник правопису та слововживання // За ред. В.М. Русанівського. К., 1996.
18. Словник труднощів української мови / За ред. С.Я.Єрмоленко. К., 1989.
19. Слово. Знак. Дискурс. Антологія світової літературно-критичної думки ХХ ст. / За ред. М. Зубрицької. Львів, 1996.
20. Сучасний тлумачний словник української мови. 100 000 слів / за ред. доктора філол. наук, професора В.Дубічинського. К. : вид-во «Школа», 2009 1008 с.
21. Сучасна українська мова: самобутність, система, норма: навч. посібник / О.Микитюк. 4-те вид., зі змінами. Львів: Видавництво Львівської політехніки, 2015. 440 с.
22. Українська література в портретах і довідках: Давня література – література ХІХ ст.: Довідник. К., 2000.
23. Український правопис. URL: <https://mon.gov.ua>.

Можливе користування також іншими підручниками, посібниками, довідниками та словниками, рекомендованими Міністерством освіти і науки України.

Навчально-методичне видання

МАЛИШ МИРОСЛАВА МИХАЙЛІВНА

**ПРОГРАМА ВСТУПНОГО ВИПРОБУВАННЯ
З УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ І ЛІТЕРАТУРИ**

для абітурієнтів, які вступають на навчання для здобуття
освітнього ступеня бакалавра за спеціальностями:
051 Економіка, 053 Психологія, 073 Менеджмент

Відповідальний за випуск Балашова Н.В.

Підписано до друку 23.04.2020

Формат 60×84/16. Папір офсетний.

Друк ротатійний трафаретний. Ум. друк. арк. ____

Тираж 40 прим. Зам. № _____

Свідоцтво про внесення суб'єкта видавничої справи
до державного реєстру видавців, виготовників і розповсюджувачів
видавничої продукції. Серія ДК №1805 від 25.05.2004

Інститут підготовки кадрів
державної служби зайнятості України (ІПК ДСЗУ)
03038, Київ – 38, вул. Нововокзальна 17.
Тел./факс (044) 536-14-85